

stemmende med de Principer, som jeg foreslår. Naar fremdeles den samme ærede Majoritet siger, at det „at befordre Overgangen af Fæste til Selveiendom, er af Alle erkjendt at være det Diemeed, som skal motivere og retfærdiggjøre den Salgstilladelse, som Lovforslaget indrømmer,“ saa kan jeg ikke nægte, at jeg havde haabet og ventet, at den ærede Majoritet, naar den havde havt et saadant Diemeed i Sigte, som den mener, at vi Alle skulle vedkjende os, havde været istand til at byde os et andet Forslag, end der er skeet i nærværende Paragraph, der vistnok kun lidet tilfredsstillende de Forhaabninger og Forventninger, som man i Almindelighed nærer med Hensyn til den endelige Ordning af denne særdeles vigtige Reform. Da nu saaledes de paapegede Motiver kun staae i lidet Samklang med den Indstilling, som den ærede Majoritet har gjort ved nærværende Paragraph, saa maa jeg antage, at man har forbeholdt sig at fremkomme med de egentlige og yderligere Grunde under Sagens Forhandling her i Salen til dette Forslag, som jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand, der er Minoritet i denne Sag, har i sine Motiver vilst at være ligesaa skadelig som urigtig og hvis Ubetimelighed og Unødvendighed jeg her, efter bedste Evne, har søgt at gjøre det ærede Thing klar og indlysende.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

L. Hansen: Grunden til det af mig stillede Forslag om en Tilføining til § 5, saaledes, at der til Slutningen af Paragraphen indskydes . . .

Formanden: Maa jeg gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at det for Diebliffet kun er § 1, der er under Forhandling.

L. Hansen: Ja, til denne Paragraph er det ikke, jeg har begjært Ordet, det er til Paragraph 5.

Formanden: Ja, saa er det en Misforstaaelse. — Rigsdagsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Sidenius: Da jeg første Gang tog dette Lovforslag i Haanden og løselig gjennemlæste det, da grebes jeg af en angstelig og trykkende

Tølelse, lig den, man betages af, naar man troer sig truet af en Ulykke, uden dog just at vide, hvorfra den kommer eller hvori den egentlig bestaaer; jeg sølte, at der i dette Lovforslag laae noget Uheldvarslende, uden at jeg dog ret erkjendte, hvori det bestod. Men da jeg nøiere gjennemgik Lovforslaget, saa opgik det for mig, at Faren bestod deri, at man havde givet Lehnbesidderne Ret til at sælge Bøndergods til Hveimsomhelst, thi heraf saae jeg, at der vilde opstaae et vidtudstrakt og for Fæstestanden høist fordærveligt Godsprangeri. Nu er det vel sagt, at Godsspeculanterne kun vilde blive saa, og at saadant Godsprangeri, langtfra at blive skadeligt, langt snarere vil blive gavnligt for at opnaae Forslagets Hoveddiemeed, det nemlig at fremme Selveiendom, men den Overbeviisning staaer desuagtet lige fast hos mig, at Godsspeculanterne vilde blive mange, og at Godsprangeriet i sine Folger vil blive høist fordærveligt for Fæstestanden. Nu seer jeg meget vel, at det ærede Udvalgs Majoritet har stillet et Forslag, hvorved Godsprangeriet tildeels bliver umuliggjort, det Forslag nemlig til § 1, at der efter „Bøndergods“ skulde tilføies: „dog, forsaavidt det er bortfæstet, ikke til Andre end Fæsterne, med mindre disse deri samtykke;“ uagtet Lovforslaget unegtelig ved denne Tilføining faaer et i mine Dine mere takkeligt Udseende, saa forekommer det mig dog, at det paa ingen Maade gjør Lovforslaget antageligt. Lovforslagets Hoveddiemeed skal være, siger man, det at fremme Selveiendom, men mig forekommer det, at den af Udvalgets Majoritet foreslaaede Tilføielse, langtfra at fremme Selveiendom, langt snarere vil hæmme dette, thi Lehnbesidderne behøve jo kun at afvente Fæsteledighed for at kunne udbringe de fæstede Steder til den højeste Salgspris, og de kunne jo da putte den Capital, som overstiger det Minimum, der er fastsat i § 2, i deres egne Lommer, og dersom Lehnbesidderen er en ung Mand, saa kan han jo have Sandsynlighed for, paa denne Maade at kunne realisere næsten hele Fæstegodset, og han vil jo paa den Maade kunne indvinde en ganske anden Fordeel end den, der stilles ham Udset til at erholde ved de Procenter, som Lovforslaget tillægger ham. Det forekommer mig saaledes,